

РЕШЕНИЕ

№ 2004

гр. София, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8117** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Б. В. М., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място] [улица], вх.1, ап.2, срещу мълчалив отказ на началника на отдел "Пътна полиция" – СДВР, по направено искане за издаване на индивидуален административен акт с молба с вх. № 433200-62799/17.06.2022 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност мълчаливия отказ като е посочено, че за жалбоподателя е налице правен интерес от издаването на индивидуален административен акт от страна на началника на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с който да разпореди връщането на отнетото му СУМПС. Сочи, че въпреки че са налице всички законови изисквания за връщането на свидетелството, както и че е представил всички изискуеми документи пред административния орган, СУМПС не му е върнато. В съдебно заседание и в писмени бележки жалбоподателя, чрез процесуалния си представител поддържа подадената жалба и иска отмяна на мълчаливия отказ и за задължаване на административния орган да издаде искания ИАА, с който да разпореди връщането на СУМПС. Претендира разноски по делото. Ответникът - Началникът на отдел "Пътна полиция" – СДВР – в съдебно заседание чрез процесуалния си представител и в представени по делото писмени бележки оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското

възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004649/13.07.2020 г. на полицейски инспектор при ОПП-СДВР, спрямо Б. В. М. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ от ЗДвП до отпадане на основанието. В заповедта е посочено, че е получено Писмо № 683/02.07.2020 г. на Държавна психиатрична болница „Св. И. Р.“, както и Експертно решение № 057/29.03.2017 г., издадено от Втора МБАЛ ЕАД, от които е установено, че лицето страда от параноидна шизофрения.

Заповедта е оспорена, като същата е потвърдена с Решение № 3188/11.05.2022 г. по адм. дело № 3259/2022 г. по описа на АССГ, III отделение, 71 състав.

От Б. В. М. е подадена молба до отдел „ПП“ – СДВР с вх. № 433200-62799/17.06.2022 г., с която е поискано да му бъде върнато отнетото със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004649/13.07.2020 г. СУМПС, тъй като е отпаднало основанието за отнемането му. Към молбата е приложено удостоверение за психологическа годност № 779176/17.06.2022 г., издадено на жалбоподателя по чл. 171 от ЗДвП от Д. „Уромед-2001“ ООД.

С Писмо № УРИ43320066645/29.06.2022 г. на началника на ОПП-СДВР Б. М. е уведомен, че следва да представи документ за преминат преглед при лекар със съответната специалност за установяване на физическата годност, каквото е изискването на чл. 7, ал. 4 от Наредба № 3/11.05.2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории.

От жалбоподателя е подадена нова молба на 25.07.2022 г., с която са представени удостоверение за психологическа годност, както и удостоверение за оценка на физическата годност на водач на МПС, от което е видно, че жалбоподателят отговаря на изискванията за физическа годност.

В законоустановеният срок г-н М. получил отговор на подаденото искане и не му било върнато СУМПС, с оглед на което същият подал жалба до АССГ срещу мълчалив отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ - СДВР по искане вх. № 433200-62799/17.06.2022 г.

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства, неоспорени от страните, приложени в административната преписка и жалбата, и допълнително представени от ответника / л.8-13, л.15-45 и л.54-64 от делото/.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Съгласно легалната дефиниция на § 1, т.2 б.„а“ от ДР на Закона за администрацията, административна услуга е издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение. Административноправната теория приравнява мълчаливия отказ като правни последици към изричния / ТР 016/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС/. Отказът на административния орган да удостовери претендираните в настоящия казус правнорелевантни факти по подаденото заявление на оспорващата страна представлява индивидуален адм. акт по чл. 21, ал.3 от АПК и

като такъв подлежи на съдебно оспорване по аргумент на § 8 от ПЗР на цитирания кодекс.

Съгласно чл.57, ал.2 от АПК, административният акт по чл.21, ал.2 и 3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Съгласно чл.25, ал.1 от АПК, датата на започване на производството е датата на постъпване на искането в компетентния административен орган. В конкретният случай искането е било подадено на 17.06.2022г. като срока за издаване на искания ИАА е бил до 24.06.2022г. В конкретният случай от жалбоподателя е подадена повторна молба на 25.07.2022 г. до ОПП-СДВР, с която са представени удостоверение за психологическа годност, както и удостоверение за оценка на физическата годност на водач на МПС, съобразно дадените указания с писмо Писмо № УРИ43320066645/29.06.2022 г. на началника на ОПП-СДВР /лист 38 от делото/. Срокът за произнасяне по подадената от жалбоподателя молба е започнал да тече на 26.07.2022 г. и е изтекъл на 01.08.2022 г. До изтичането на срока, както и до настоящия момент не е налице произнасяне на административния орган по подадената от жалбоподателя молба до ОПП-СДВР.

Според чл.58, ал.1 от АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде акта. С §8 от ПЗР на АПК, е предвидено, че уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. С оглед на горното съдът намира, че е налице хипотезата на постановен мълчалив отказ от административния орган по подаденото искане от жалбоподателя с вх. № 433200-62799/17.06.2022 г.

Според разпоредбата на чл. 149, ал. 2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. От 02.08.2022 г. е започнал да тече едномесечния срок за оспорване на мълчаливия отказ, като жалбата е подадена на 23.08.2022 г., в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК, от страна, имаща правен интерес, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал.1 от АПК, непроизнасянето на административния орган по искане, с което е бил сезиран в определения законов срок, се смята за мълчалив отказ. За да е налице мълчалив отказ по смисъла на посочената правна норма е необходимо да се установи от една страна подадено искане за издаване на административен акт, в т.ч. и за извършване на административна услуга и от друга - бездействие на административния орган при нормативно установено задължение да се произнесе по искането, с което е сезиран. Съществуването на такова задължение е обусловено от наличие на законово регламентирана компетентност /материална, териториална и по степен/ за органа да разгледа и да се произнесе по подадената молба. Следователно не всяко непроизнасяне на административния орган по искане, с което е сезиран, може да бъде разглеждано като „мълчалив отказ“ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК. Законовата фикция е относима и приложима при непроизнасяне в срок по въпрос, по отношение на който органът има правомощие да издаде съответния административен акт / да извърши административна услуга/. Само когато искането е за издаване на административен акт или извършване на административна услуга и е отправено до компетентен административен орган, липсата на волеизявление се приравнява на отказ да се издаде акт с регламентирано от

закона съдържание, т.е. непроизнасянето релелира мълчалив отказ, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност.

Съгласно чл.4 от Наредба № I -157/01.10.2002 за условията и реда на издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, издадена от министъра на вътрешните работи, свидетелство за управление на МПС се издава от структурните звена "Пътна полиция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР), според постоянния адрес на лицето. Съдът намира, че компетентен да се произнесе по искане за издаване на ИАА, с който да бъде разпоредено връщането на отнето СУМПС е именно Началникът на отдел "ПП" –СДВР, изхождайки от разпоредбите на Наредба № I -157/01.10.2002 на МВР.

Съгласно чл.20 от Наредба № I -157/01.10.2002 г. на МВР отнемане на СУМПС се извършва въз основа на:1. влезли в сила НП, решения или присъди, с които е наложено наказание"лишаване от право да управлява МПС"; 2. заповед за прилагане на принудителна административна мярка;3. съставен акт за административно нарушение, в изрично предвидените в ЗДвП случаи. Съгласно чл.22, ал.1 от Наредбата, отнетите български национални СУМПС се съхраняват в структурите, които са ги издали, до настъпване на правното основание за връщането им.

В конкретният случай безспорно е, че жалбоподателят е подал искане до началника на отдел „ПП” – СДВР за издаване на ИАА, с който да бъде разпоредено връщането на отнетото СУМПС на същия, като и посочил, че основанието на което му е била наложена ПАМ със заповед от 13.07.2020 г. е отпаднало като е представил и документи удостоверяващи този факт.

Безспорно е и, че в законоустановения срок липсва надлежно произнасяне по така направеното искане от страна на компетентния орган.

Видно от доказателствата по делото със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004649/13.07.2020 г. на полицейски инспектор при ОПП-СДВР, спрямо Б. В. М. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ до отпадане на основанието, тъй като от Писмо № 683/02.07.2020 г. на Държавна психиатрична болница „Св. И. Р.“, както и Експертно решение № 057/29.03.2017 г., издадено от Втора МБАЛ ЕАД, е установено, че лицето страда от параноидна шизофрения. Следва да се отбележи, че заболяването на жалбоподателя е било установено, съобразно нормативните изисквания на Наредбата за медицинската експертиза. По делото няма данни, а и не се твърди от страните, експертното решение да е било оспорено и отменено по съответния ред, поради което съдът приема, че към 25.07.2022 г., когато е била подадена втора молба от жалбоподателя, с приложени документи, според дадените му от административния орган указания, експертното решение, с което е установено заболяване параноидна шизофрения по отношение на Б. М., е влязло в сила и е било валидно.

Водачите, на които временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство на основание чл. 171, ал. 1, б. "а" от ЗДвП, следва да преминат през психологическо изследване по реда и условията, определени в Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания /Наредбата/.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредбата, всяко психологическо изследване завършва със заключение за психологическа годност. Според ал. 2 на същата разпоредба, при положително заключение от психологическото изследване на изследваното лице се издава "Удостоверение за психологическа годност".

Според чл. 7, ал. 4 от Наредба № 3/11.05.2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории /Наредба № 3/, водачите на МПС, на които е наложена принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, буква "а" от Закона за движението по пътищата преминават задължително прегледи при лекари със съответна медицинска специалност за установяване на състоянието на зрителната система, слуховата система, неврологичен статус, вътрешен статус и хирургичен статус. Съгласно ал. 5 на същата разпоредба, в случаите по ал. 3 и 4 заключението по чл. 3, т. 2 за съответствие на здравословното състояние на лицето с изискванията за физическа годност се дава от общопрактикуващия лекар въз основа на резултатите от прегледите при съответните специалисти и се отбелязва в картата по чл. 9, ал. 2.

Видно от представените доказателства по делото жалбоподателя е представил с допълнителната молба от 25.07.2022 г. Удостоверение за психологическа годност № 779176 по чл. 171 от ЗДвП, издадено на 17.06.2022 г. и валидно до 17.06.2023 г./лист 42 от делото/, удостоверение за оценка на физическата годност на водач на МПС /лист 12 от делото/, издадено от общопрактикуващ лекар, съобразно изискванията на Наредба № 3, цитирани по-горе. Видно е и от представените писмени становища от ответника че същият е констатирал несъответствия в представените пред него документи от жалбоподателя.

Съгласно чл.30, ал.2 от АПК, ако направеното искане не удовлетворява изискванията на закона заявителя се уведомява да отстрани недостатъците в три дневен срок от съобщението, с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството. В случая липсват данни административният орган да е извършил проверка на представеното искане и документите към него съобразени ли са изискванията на материалния закон, респективно необходимо ли е представянето на други относими документи към подаденото искане. Административният орган е следвало да обсъди доказателствената стойност на представените пред него Експертно решение № 057/29.03.2017 г., издадено от Втора МБАЛ ЕАД, както и допълнително представените документи от жалбоподателя като постанови акт по същество.Административният орган е следвало да изясни напълно фактичката обстановка и да събере необходимите доказателства съгласно чл.35 и 36 от АПК, което не е сторено.

Поради гореизложеното настоящият състав счита, че така постановения мълчалив отказ се явява незаконосъобразен като постановен в нарушение на процесуалните правила и следва да се отмени. С оглед естеството на поисканата административна услуга делото следва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне по направеното искане с вх. № № 433200-62799/17.06.2022 г., като при уважаване на искането или при постановяване на отказ или спиране на производството, административният орган следва да издаде мотивиран акт.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест

на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноси, които са в общ размер на 510.00 лева/10.00 лв. - държавна такса, 500.00 лв. адвокатско възнаграждение/.Съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като същото е под определения минимум, съгласно чл.8,ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Началник отдел „Пътна полиция” –СДВР за издаване на ИАА, по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК по искане с вх. №433200-62799/17.06.2022 г. на Б. В. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.1, ет.1, ап.1.

ВРЪЩА на Началник отдел „Пътна полиция” –СДВР административната преписка по искане с вх. № 433200-62799/17.06.2022 г. на Б. В. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.1, ет.1, ап.1, за произнасяне по искането, в законоустановия срок по АПК, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на материалния закон, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Б. В. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.1, ет.1, ап.1, сумата в размер на 510.00 лв./ петстотин и десет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: